

פרוטוקול ישיבת הוועדה המקצועית של המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות

שהתקיימה ביום שלישי ה-4 במרס, 2025, בשעה 9:00

באמצעות אפליקציית זום.

(סופי)

טיוטת הנחיה מקצועית – השפעה על הדוחות הכספיים של החלת תוספת למס על רווחים לא מחולקים של חברת מעטים (סעיפים 81א-181 לפקודת מס הכנסה) ושל סעיף 62א לפקודת מס הכנסה (להלן-ההנחיה) (צורפה לתיק הישיבה)

1. היו"ר מציין כי הדיון היום יוקדש להנחיה. מוסיף כי מהישיבה הקודמת נותרה הסוגיה של סעיף 52א לתקן חשבונאות מספר 19 (להלן-סעיף 52א) שהדעות לגביה היו חלוקות למרות שהמסקנה מבחינת מדידת מסים שוטפים ומדידת מסים נדחים היתה זהה. מציין כי חבר ועדה¹ היה בדעה שסעיף 52א חל ואילו משתתף² היה בדעה שסעיף 52א אינו חל וכי יש להתייחס לתוספת למס כמס יסף. מציין כי בישיבה הקודמת חבר ועדה אחר העיר כי אילו היו מובאות בחשבון ההשלכות העתידיות של התוספת למס על ההכנסה החייבת לשנה השוטפת, תיתכן תוצאה אבסורדית של תוספת למס של מעל 100%. מוסיף כי הוכנה טיוטת הנחיה הכוללת 2 חלופות להתייחסות לסעיף 52א. מבקש מחברי הוועדה להביע עמדתם.
2. חבר הוועדה בדעה כי עדיף לקבוע את הטיפול החשבונאי מבלי להתייחס לסעיף 52א מהסיבות הבאות:
 - (א) ההנחיה מאוד ספציפית לגבי סעיפים מסוימים בפקודת מס הכנסה וקובעת את הטיפול החשבונאי במסים הנובעים מהם
 - (ב) ההנחיה קובעת כי אין להקיש מההנחיה למקרים אחרים
 - (ג) לאור קיומו של IAS 12 שתקן חשבונאות מספר 19 מבוסס עליו ואינו שונה ממנו ולאור עמדת רשות המסים כי תאגידי מדווחים (המכניס את דוחותיהם הכספיים לפי תקינה בינלאומית) עשויים להיות חברת מעטים.
3. חבר ועדה נוסף מתלבט מאחר שהתחולה של הסעיפים בפקודת מס הכנסה היא רחבה יותר וחלה גם על תאגידי מדווחים. בדעה כי ניתן להתייחס לסעיף 52א ולהסביר כי מדובר בשכבת מס נוספת שאינה רווחים לא מחולקים ולכן הסעיף אינו חל.
4. חבר הוועדה מציין כי מציע לא להתייחס מאחר שאם אכן תאגידי מדווחים הם בתחולה, הם כפופים לתקינה הבינלאומית.

¹ ההתייחסות היא לחבר ועדה או לחברת ועדה

² ההתייחסות היא למשתתף או למשתתפת

5. חבר ועדה רביעי בדעה כי אין להתייחס לסעיף 52א, מאחר ששתי הגישות הן פרשנויות סבירות.
6. חבר הוועדה האחר מציין כי שתי הגישות מביאות לאותה מדידה. בדעה כי ההנחיה לא תהיה שלמה ללא התייחסות לסעיף 52א ולכך שהסעיף לא חל. מוסיף כי הדיון וההנחיה הם לתקן חשבונאות מספר 19, אך הם יהיו רלוונטיים גם לחברות ישראליות אשר מדווחות לפי IFRS שיעמדו בהגדרת חברת מעטים אשר בהתאם להרחבות של רשות המסים כוללות את תאגידי הגז וחברות ממשלתיות שמדווחות לפי IFRS. מציע להוסיף את ההתייחסות המוצעת בהנחיה בתוספת של תיקון מסוים (שילוב של סעיף 20 כחלק מהבסיס להחלטה).
7. חבר ועדה חמישי בדעה שיש להתייחס לסעיף 52א ולקבוע כי הסעיף אינו חל בהתאם להצעה המפורטת בהנחיה.
8. היו"ר מסכם כי חבר הוועדה האחר, חבר הוועדה הנוסף וחבר הוועדה החמישי בדעה שיש להתייחס לסעיף 52א ולקבוע כי הסעיף אינו חל בהתאם להצעה המפורטת בהנחיה ואילו חבר הוועדה וחבר הוועדה הרביעי בדעה שאין להתייחס. היו"ר מצטרף לעמדת חבר הוועדה האחר, חבר הוועדה הנוסף וחבר הוועדה החמישי ומסכם כי תיכלל בהנחיה המקצועית התייחסות לאי תחולת סעיף 52א וכי צדיק תהיה בקשר עם חבר הוועדה האחר לגבי התוספת להסבר.
9. נציג רשות ניירות ערך³ מציין כי רשות ניירות ערך לא בחנה את הנושא ולכן ככל שהסעיפים יהיו רלוונטיים לחברות אג"ח ויהיה צורך לבחון את הטיפול החשבונאי בהתאם לתקינה בינלאומית (שהם בהקשר זה דומים לתקינה הישראלית), הקביעה של הוועדה המקצועית אינה מחייבת את סגל רשות ניירות ערך. מציין כי הנושא טרם נדון ברשות ניירות ערך ולכן לא בהכרח שהמסקנה של סגל רשות ניירות ערך תהיה זהה לטיפול החשבונאי בהנחיה.
10. המשתתף מציע שרשות ניירות ערך תקיים דיון בנושא לאור עמדת רשות המסים לגבי התחולה.
11. צדיק שואלת אם החל דיון של רשות ניירות ערך מול רשות המסים לעניין התחולה. נציג הרשות לניירות ערך משיב כי החל דיון, ורשות ניירות ערך מנסה להבין את החלטה, את המשמעות, את ההיקפים ואת האופן שבו ניתנת ודאות למשקיעים. מציין כי כרגע מתקיימים דיונים ברמות שונות.
12. חבר הוועדה החמישי מציין כי רשות החברות הממשלתיות מתנגדת לעמדת רשות המסים. נציג הרשות לניירות ערך מציין כי רשות ניירות ערך טרם גיבשה עמדה ונמצאת כרגע בדיונים עם רשות המסים.

³ ההתייחסות היא לנציג או לנציגת רשות ניירות ערך

13. צדיק שואלת אם יש הערות נוספות לגבי נוסח הטיוטה.
14. המשתתף מציין כי בסעיף 20 יש לתקן את ההפניה לסעיף 13 במקום לסעיף 15. מוסיף כי המשפט האחרון בסעיף 20 קובע "השלכות המס של חלוקת דיבידנד יקבלו ביטוי בחישוב התוספת למס בשנת החלוקה". בדעה כי משתמע מהמילים "בשנת החלוקה" שסעיף 52א חל. מציע להשתמש במילים "בשנה השוטפת". צדיק משיבה כי הנוסח יתוקן בהתאם להצעה.
15. המשתתף מציין כי בסעיף 11 נקבע "הוועדה המקצועית בדעה כי מאחר שהתוספת למס משולמת בהתייחס להכנסה החייבת (המהווה חלק מהרווחים העודפים) היא מהווה מסים שוטפים." מציין כי המונח הכנסה חייבת מבלבל שכן התוספת למס מחושבת על יתרת הפתיחה של העודפים.
16. צדיק מסבירה כי סעיף 10 מצטט את הגדרת מסים שוטפים וסעיף 11 משתמש באותם מונחים כדי להבהיר שמדובר במסים שוטפים. מוסיפה כי הסוגריים נוספו כדי להבהיר שלא מדובר על ההכנסה החייבת של השנה השוטפת, אלא על זו המהווה חלק מהרווחים העודפים.
17. המשתתף מציע להוסיף, על אף שלא להכנסה החייבת של השנה השוטפת. חבר הוועדה מציע להוסיף את המילה "מצטברת". משתתף אחר מציע "בגין שנים קודמות". חבר הוועדה החמישי בדעה כי מאחר שבסוגריים כתוב "המהווה חלק מהרווחים העודפים" זה ברור. היו"ר מסכים.
18. היו"ר מציע להשאיר את סעיף 11 כמו שהוא. חבר הוועדה האחר, חבר הוועדה הנוסף, חבר הוועדה הרביעי, וחבר הוועדה החמישי מסכימים. מסכם כי סעיף 11 לא יתוקן.
19. חבר הוועדה החמישי מציין כי יש בעיה בהפניות לסעיפים. צדיק משיבה שתבדוק זאת.
20. היו"ר מציין כי מאחר שאין הערות נוספות לנוסח המוצע, יש להמשיך לדון בסוגיות ה-1 ו-2.
21. חבר הוועדה מציין כי הסוגיה החשובה היא דוחות ביניים לאור העובדה שיש חברות פרטיות שמפרסמות דוחות ביניים. בדעה כי סוגיות ה-1 ו-2 מתייחרות אם ההתייחסות לתוספת למס אינה כמס על חלוקת הרווחים (סעיף 52א). חבר הוועדה החמישי מסכים ומציין כי לא קיימת הסתירה בין הסעיפים העוסקים בהפרשים זמניים בגין השקעות בחברות בנות וכלולות לבין סעיף 52א. חבר הוועדה מציע להוריד את סוגיות ה-1 ו-2. חבר הוועדה האחר, חבר הוועדה הנוסף, חבר הוועדה הרביעי וחבר הוועדה החמישי מסכימים.
22. חבר הוועדה מציין כי לעניין דוחות ביניים עולה השאלה מהי ההשפעה של התוספת למס על שיעור המס האפקטיבי השנתי, כלומר אם חברה צופה שלא תידרש לשאת בתוספת למס של

2% בראייה שנתית (עקב חלוקה, מגיני מס וכו') אם עליה להביא זאת בחשבון בקביעת שיעור המס האפקטיבי השנתי. בדעה כי לצורך עקביות עם ההחלטות הקודמות שהתקבלו, יש להביא בחשבון בקביעת שיעור המס האפקטיבי השנתי את הציפיות של החברה לתשלום או אי תשלום התוספת למס כבר במהלך הרבעונים.

23. המשתתף מסכים עם הכלל. בדעה כי ייתכן שלחברה יהיה כדאי יותר לא לחלק דיבידנד ולשלם את התוספת למס. מציין כי המבחן הוא צפי. מוסיף כי חבר הוועדה האחר ציין בשיבה הקודמת שיש סתירה בין סעיף 52א לבין הכלל הבסיסי שיש להביא בחשבון צפי (סעיף 46 לתקן חשבונאות מספר 19). מציין כי מאחר שהוחלט כי סעיף 52א לא חל, יש ליישם את הכלל הבסיסי בסעיף 46. מוסיף כי גם בדוח ביניים מבוצע צפי לגבי שיעור המס האפקטיבי השנתי. בדעה כי רוב החברות יצפו חלוקה ויצירת מגיני מס כך שלא תשולם התוספת למס. מוסיף כי למעשה זו מטרת החוק בדומה למטרה לגבי קרנות ריט.

24. צדיק מציינת כי סעיפים 25-26 מצטטים את תקן חשבונאות מספר 14 ויתווסף ניסוח של ההחלטה שהתקבלה.

25. משתתף נוסף מציין כי הן בכותרת והן בסעיף יש התייחסות לשיעור המס האפקטיבי, כאשר בהתאם להחלטות שהתקבלו אין מדובר בשיעור מס שונה אלא בתחשיב נוסף. בדעה כי גם סעיף 30(ג) אינו רלוונטי. מוסיף כי שיעור המס האפקטיבי השנתי הוא 23% בין אם תתבצע חלוקה ובין אם לא תתבצע חלוקה.

26. חבר הוועדה מציין כי בדוגמה של המשתתף אם החברה צופה שתשולם תוספת למס בראייה שנתית, יש להביא זאת בחשבון גם בקביעת המסים בדוחות הביניים. מוסיף כי אמנם לא מדובר על שיעור מס שונה (שהוא שיעור מס חברות), אך מדובר על תחשיב נוסף שמשפיע על המסים השוטפים.

27. צדיק מציינת כי ההחלטה שתנוסח היא שיש להביא בחשבון את הצפי של החברה לגבי המסים השוטפים בראייה שנתית לצורך קביעת המסים השוטפים בתקופות ביניים. המשתתף הנוסף מציין כי אם החברה צופה שלא תחלק דיבידנד ושלא יהיו לה מספיק מגיני מס עד סוף השנה, עליה להביא בחשבון בקביעת המסים השוטפים בתקופות הביניים את התוספת למס המתייחסת לרבעון.

28. המשתתף וחבר הוועדה הנוסף בדעה כי ב-99% מהמקרים הצפי של החברות יהיה שלא תהיה תוספת למס בראייה שנתית, מאחר שמטרת החברות תהיה להימנע מתשלום התוספת למס. היו"ר מסכים ושואל אם ניתן לקבוע שמאחר שלחברות יש אפשרות להימנע מהתוספת למס אשר תלויה באירועים עתידיים (עד סוף השנה) יש למדוד את המסים השוטפים לפי שיעור מס חברות בלבד.

29. משתתף רביעי בדעה שאמנם רוב רובם של החברות לא ישלמו תוספת למס ואלו יהיו הציפיות שלהן לא יהיה זה נאות לקבוע בהנחיה כלל שאין להכיר בתוספת למס בדוחות הביניים ועדיף לקבוע שהכללה או אי הכללה בדוחות הביניים תלויה בציפיות של החברה בראייה שנתית. המשתתף הנוסף מסכים.

30. היו"ר מציין כי ברבעון הראשון ההנחה היא שמאחר שיש אפשרויות להמנע מתשלום התוספת למס בראייה שנתית אין לכלול במסים השוטפים את התוספת למס. מציין כי העמדה שמוצגת על ידי המשתתף הרביעי והמשתתף הנוסף היא שיש להביא בחשבון את הציפיות של החברה כבר ברבעון הראשון לגבי "נכסים טובים", חלוקות דיבידנדים ומגיני מס אחרים.

31. המשתתף מציין כי לא ניתן לסתור את תקן חשבונאות מספר 14. מוסיף כי סעיף 13 בנספח ג מתייחס למדידת מסים בדוחות ביניים וקובע "הוצאות מסים על ההכנסה לתקופת ביניים יחושבו על ידי הכפלת הרווח לפני מס לתקופת הביניים בשיעור המס שיחול על סך ההכנסות השנתיות הצפויות, כלומר באומדן שיעור המס השנתי הממוצע. אומדן זה של שיעור המס השנתי הממוצע ישקף את מבנה המס הפרוגרסיבי (אם קיים) הצפוי לחול על מלוא ההכנסות השנתיות, לרבות שינויים בשיעורי המס שחקיקתם הושלמה, או הושלמה למעשה, והמתוכננים לקבל תוקף מחייב מאוחר יותר בשנת הדיווח. אומדן שיעור המס השנתי הממוצע יחושב מחדש על בסיס מצטבר-מתחילת-השנה ועד למועד הביניים, באופן עקיב עם סעיף 28 לתקן זה." מציין כי סעיף 14 לנספח ג מתייחס לשיעור מס שונה על הכנסות שונות. בדעה כי אין המדובר משיעור מס שונה על הכנסות שונות, אך הדרישה היא להגיע לרמת דיוק גבוהה. בדעה כי יש לנסח את ההחלטה כך שבדוחות הביניים יובא בחשבון צפי לתשלום התוספת למס. ניתן להוסיף כי בדרך כלל יובא בחשבון רק שיעור מס חברות, אך אם חברה תגיע למסקנה שעליה לשלם תוספת למס יש להביא זאת בחשבון. בדעה כי לא יהיה זה נכון לקבוע באופן חד משמעי שיש להביא בחשבון רק את שיעור מס חברות.

32. המשתתף הרביעי מציין כי לא נכון בהנחיה לקבוע ש"בדרך כלל יובא בחשבון רק שיעור מס חברות". בדעה כי מטרת ההנחיה היא לקבוע את הכלל.

33. המשתתף מציין כי אם חברה פרטית מכינה דוחות ביניים, עליה לקרוא את תקן חשבונאות מספר 14 ולקבל החלטה אם עליה להביא בחשבון את התוספת למס. המשתתף הרביעי מוסיף כי ייתכנו מצבים שבהם יהיה עדיף לחברות לשלם את התוספת למס.

34. משתתף חמישי מציין כי מדובר יותר על כוונות ההנהלה אם לשלם את התוספת למס או שלא לשלמה (ויש לכך מגוון אפשרויות - חלוקת דיבידנד או מגיני מס). המשתתף הרביעי מסכים. המשתתף מציין כי אם כוונות ההנהלה הן לשלם את התוספת למס לא הגיוני שחברה תמתין עם ההכרה במסים שוטפים לרבעון הרביעי וזאת להבדיל מהתוספת למס בשנים העוקבות. המשתתף החמישי מסכים ומציין כי מדובר בעיקר בכוונות ההנהלה.

35. המשתתף האחר מסכים ומציין כי ייתכן שהתחשיב אינו פשוט, אך נדרש. בדעה שיש להפנות לתקן חשבוונאות מספר 14 ולציין כי על ההנהלה להביא בחשבון את הצפי והערכותיה לגבי סעיפי החוק הספציפיים בקביעת המסים בדוחות הביניים. חבר הוועדה הרביעי בדעה כי הסעיף שצוטט ברור.

36. היו"ר מסכם שחישוב המס בדוחות הביניים יהיה בהתאם לציפיות ההנהלה של תשלום או אי תשלום התוספת למס, בחלקו או בשלמותו לאור מגיני המס או חלוקות, בגין הרווחים העודפים בראייה שנתית. חבר הוועדה האחר מציע שלא להתייחס למגיני המס או לחלוקות. היו"ר וחבר הוועדה החמישי מסכימים.

37. המשתתף בדעה כי יש להפנות להוראות תקן חשבוונאות מספר 14 ולהתייחס לצורך בביצוע אומדן בדוחות הביניים.

38. המשתתף מציין כי סעיף 19 לנספח ג לתקן חשבוונאות מספר 14 מתייחס לזיכויי מס. מצטט "אזורי מס מסוימים מעניקים זיכוי ממס על בסיס השקעות הוניות, ייצוא, השקעות במחקר ופיתוח ואחרות. הטבות מס אלה בגין השנה כולה יקבלו, בדרך כלל, ביטוי בקביעת אומדן שיעור המס השנתי הממוצע, מאחר ומרבית חוקי המס והתקנות מעניקים ומחשבים זיכויים אלה על בסיס שנתי. ברם, הטבות מס, הקשורות לאירוע חד פעמי יוכרו בחישוב מסים על ההכנסה באותה תקופת ביניים, באותו אופן שבו שיעורי מס מיוחדים, החלים לגבי סוגים מסוימים, לרבות אלה הקשורים להשקעות הוניות ורמות ייצוא, דומים יותר למענק ממשלתי, אף שהם מותנים בדרישה להחזר מס הכנסה, ולכן יוכרו בתקופת הביניים שבה התהוו." בדעה כי התוספת למס אינה קשורה לאירוע חד-פעמי ולכן אם החברה צופה תשלום תוספת למס יש להביא אותה בחשבון באומדן שיעור המס השנתי הממוצע ולא להכיר בה בתקופת ביניים אחת. חבר הוועדה האחר מסכים ומציין כי מדובר על מנגנון קבוע ולא זיכוי בגין אירוע חד פעמי ובכל שנה חברה תידרש לבצע הערכות לגבי התוספת למס.

39. היו"ר מציע לעבור לסעיף 62א.

40. חבר הוועדה מציין כי המקרה הרלוונטי ביותר לדיון הוא כאשר יש בעלי מניות "פעילים" (ולא רק בעל שליטה) בחברת מעטים. מוסיף כי תנאים נוספים הם ש"הרווחים הנצברים" לפי סעיף 81א עולים על 750 אלפי ש"ח וה"הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית" לכל בעל שליטה בנפרד היא מתחת ל-30 מיליון ש"ח. מציין כי "הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית" מחושבת ככלל ההכנסות של חברת המעטים בניכוי הכנסות ספציפיות המפורטות בפקודה (לדוגמה, הכנסות משכירות, הכנסות ריבית וכו'). מציין כי אם יש בעל שליטה אחד וה"הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית" היא מתחת ל-30 מיליון ש"ח יחול ההסדר החדש, ואם יש 5 בעלי שליטה אז כל עוד ה"הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית" נמוכה מ-150 מיליון ש"ח יחול ההסדר החדש. מציין כי המשמעות היא שחברות עם מחזורים

גבוהים עשויות להיכנס לתחולת הסעיף. מציין כי התנאי האחרון הוא "שיעור רווחיות" מעל 25%. מציין כי "שיעור רווחיות" הוא חלוקה של ההכנסה החייבת במחזור ההכנסות מיגיעה אישית (כלומר, ב"הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית"- כלל ההכנסות בניכוי ההכנסות המיוחדות). מציין כי אם שיעור הרווחיות נמוך מ- 25% חל מס חברות בלבד. מוסיף כי אם שיעור הרווחיות הוא מעל 25% (כוונת המחוקק היא שבעלי המניות הפעילים לא משכו מספיק כספים מהחברה) וכל יתר התנאים חלים, הסעיף חל. מציין כי המשמעות היא שהכנסה חייבת עד 25%, תהיה הכנסה חייבת במישור חברת המעטים ויחול שיעור מס חברות וכי הרווחיות העודפת (מעל 25%) מהווה הכנסה חייבת של בעלי המניות היחידים "הפעילים", לפי חלקם. מציין כי בעלי מניות יחידים "פעילים" אינם בהכרח כל בעלי המניות של החברה, אלא כל מי שמחזיק ב-30% ומעלה (הנחה ניתנת להפרכה) בחברת מעטים או מי שמחזיק פחות מ-30% בחברת מעטים אך יש לו תפקיד ניהולי או שהוא נושא משרה (אך לא רק חבר דירקטוריון).

41. חבר הוועדה מציין כי החלק העודף שממוסה במישור בעלי המניות זה הוצאה רעיונית במישור החברה אשר מקטינה את ההכנסה החייבת של החברה ומהווה הכנסה חייבת של בעלי המניות הפעילים. מציין כי הסוגיות החשבונאיות הן מה ההשפעה של הסדר זה על מסים שוטפים, מסים נדחים ודוחות ביניים.

42. היו"ר שואל מדוע הוגבלה ההכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית ל-30 מיליון ₪ לכל בעל שליטה ומהי אותה הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית. חבר הוועדה משיב כי אין צורך להוכיח כי מדובר על הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית וקיימת הנחה בסעיף שכלל הכנסות חברת המעטים בניכוי הכנסות ספציפיות שהוגדרו (רשימה סגורה) כגון הכנסות ריבית, דיבידנד, הכנסות שכירות הן הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית.

43. המשתתף הרביעי מציין כי הכוונה היא שבעלי השליטה מייצרים את ההכנסה. חבר הוועדה האחר מביא כדוגמה מקצועות חופשיים. המשתתף האחר מציין כי זו היתה הכוונה אך התחולה היא רחבה ועשויה להיות גם על מפעלים תעשייתיים או פעילויות אחרות.

44. חבר הוועדה מוסיף כי למעשה לא באמת מדובר על הכנסה מיגיעה אישית, אלא על הכנסה המתקבלת לאחר ניכוי של הכנסות ספציפיות שהוגדרו מכלל ההכנסות.

45. המשתתף האחר מציין כי אם הרווח הוא 20 מיליון ש"ח ו-5 מיליון ש"ח הם הרווחיות העודפת. מוסיף כי ברמה הפרקטית המס על ה-5 מיליון ש"ח אמורים להיות משולמים על ידי בעל המניות ונוצרת בעיה בהצגת הדוחות הכספיים של החברה.

46. חבר הוועדה מציין כי בהתאם לסעיף 62א(ג)(3) לפקודה יראו את התשלום שמועבר לבעל המניות כהוצאה של חברת המעטים והמשמעות היא שההכנסה החייבת של חברת המעטים קטנה. המשתתף החמישי מציין כי מדובר על הוצאה רעיונית.

47. המשתתף האחר מציין כי מבחינת הדוחות הכספיים יש להציג את מלוא ההכנסה. חבר הוועדה מסכים.
48. חבר הוועדה האחר בדעה כי מדובר על מצב דומה לשותפויות שבהן הרווח נמצא בשותפות והמיסוי הוא ברמת מחזיקי יחידות ההשתתפות או השותפים. המשתתף החמישי מציין כי המצב אינו לגמרי דומה מאחר שבשותפויות לא ניתן ביטוי להעברת "ההכנסה החייבת" למישור השותפים בדוחות הכספיים של השותפות ואילו במקרה הנדון הפקודה קובעת כי מדובר על הוצאה מותרת.
49. המשתתף האחר מציין כי נראה כי מבחינה מסחרית החברה תיאלץ לשפות את בעלי השליטה שנושאים בנטל במס (23%) שנחסך לחברה. מוסיף כי בדוגמה החברה תכיר בהוצאת מס על 5 מיליון ש"ח ותזכה את בעל השליטה (במקום את פקיד השומה) ותידרש להעביר לו את המס.
50. המשתתף אינו מסכים. מציין כי המס העודף מהווה הכנסה חייבת אצל היחידים אבל רשות המסים יכולה לגבות את המס מהיחיד או מהחברה.
51. המשתתף החמישי מציין כי הוראה זו נקבעה כדי לתת לרשות המסים ביטחון ולאפשר לה לגבות את המס מהחברה.
52. חבר הוועדה האחר מציין כי לכן אין הבדל לעומת שותפויות הגז והנפט הנסחרות. מוסיף כי למרות שמחזיקי יחידות ההשתתפות הם החבים במס, רשות המסים גובה את המס מהשותפות כניכוי מס במקור.
53. המשתתף מציין כי השותפויות הן ישויות שקופות לצרכי מס ולא מוצגות בדוחותיהן הוצאות מס.
54. חבר הוועדה החמישי מציין כי חשבונאית נוצרו שני סוגי מסים. חבר הוועדה האחר מציין כי המחוקק קבע כי הרווח העודף הוא הכנסה במישור של בעל המניות והמס חל עליו. מוסיף כי הקביעה שניתן לגבות את המס הן מחברת המעטים והן מבעל המניות היא רק אמצעי פרקטי לגבייה, אך במהות מדובר על הכנסה של בעל המניות ולא של החברה.
55. המשתתף החמישי מציין כי לא מדובר בחלוקה רעיונית של הרווח, אלא בהכנסה רעיונית אצל בעל המניות והוצאה רעיונית בחברת המעטים.
56. חבר הוועדה החמישי מציין כי גם אם השותפות אינה מחלקת רווחים, המס חל על השותפים. מוסיף כי בשותפויות הציבוריות שהחילו על עצמן את סעיף 302 לחוק החברות, יש חלוקה של רווח בגובה המס שהשותפים נדרשים לשלם בלבד.

57. המשתתף האחר מציין כי בדוגמה בעל השליטה משלם מס שולי (נניח 50%) על 5 מיליון כלומר כ-2.5 מיליון. מוסיף כי בעל השליטה משלם במקום החברה 23% מס, שהחברה היתה נדרשת לשלם. מוסיף כי קיימים 2 מצבים:
- א. האפשרות הריאלית יותר – החברה תשפה את בעל השליטה על המס של 23% ששולם על ידו.
- ב. אפשרות נוספת – בעל השליטה מסבסד את החברה.
- המשתתף האחר בדעה כי במקרה הראשון החברה צריכה להכיר בהוצאות מס כנגד יתרת זכות לבעל השליטה ובמקרה השני החברה צריכה להכיר בהוצאות מס כנגד קרן הון (השקעת בעלים). מוסיף כי הוצאות המס צריכות להיות מוכרות על כל ההכנסה של החברה, לרבות החלק שטכנית משפטית ומיסויית מיוחס לבעלי המניות.
58. המשתתף הרביעי מציין כי בדוגמה של המשתתף האחר 5 מיליון ירשמו כהוצאה בדוח ההתאמה למס ולכן החברה צריכה להכיר בהוצאות מס רק על 15 מיליון.
59. המשתתף האחר מציין כי במהלך עסקים רגיל כאשר השותפים אינם צדדים קשורים ואינם קשורים אחד לשני, בעל מניות לא יתנדב לשלם עבור האחרים.
60. חבר הוועדה והמשתתף החמישי מציינים כי זה החוק וההכנסה החייבת של החברה נקבעת לאחר ניכוי ההוצאה (שהיא ההכנסה של בעל המניות). חבר הוועדה החמישי והמשתתף הרביעי מסכימים.
61. המשתתף האחר מציין כי נוצר סבסוד של בעלי המניות מאחר שבעל המניות משלם את המס (23%) עבור החברה.
62. חבר הוועדה האחר מציין כי בהתאם לחוק, ההכנסה העודפת תיחשב הכנסתו של היחיד.
63. היו"ר מציין כי אם שיעורי החזקה של בעלי המניות אינם זהים ייתכן סבסוד ביניהם. חבר הוועדה משיב כי הרווחיות העודפת מועברת לבעלי המניות לפי חלקם.
64. חבר הוועדה האחר מציין כי הדיון הוא איך לשקף את הוצאות המס בחברת המעטים. בדעה כי אין הבדל בין מצב זה לבין שותפויות. מציין כי בשותפויות אין הוצאות מס והרווח של השותפות מיוחס לשותפים. מציין כי המנגנון הוא דומה. מוסיף כי החוק קובע שההכנסה הזו היא הכנסה של היחיד ולא של החברה.
65. המשתתף מביא דוגמה חברת מעטים בתחולת סעיף 62א שההכנסה החייבת שלה היא 100 מיליון ש"ח (10 מיליון ש"ח זו הרווחיות העודפת). מציין כי חבר הוועדה האחר בדעה ש-90 מיליון ש"ח זה הכנסה חייבת של החברה ואילו ה-10 מיליון ש"ח זו הכנסה חייבת אצל בעלי המניות היחידים הפעילים, כל אחד לפי חלקו בשיעור מס שולי. בדעה כי מאחר שהחברה

אינה ישות שקופה והמטרה של החוק היא לעודד חלוקת רווחים, יש להכיר בחברת המעטים בהוצאות מס על סך 23% מכל ה-100 מיליון ש"ח ולא על 90 מיליון ש"ח. מוסיף כי אם בעלי המניות ישלמו מס על ה-10 מיליון, החברה תכיר בהוצאות המס כנגד קרן הון ואם החברה תשלם את המס (מאחר שלרשות המסים יש זכות לגבות את המס גם מהחברה) – עד 23% תוכר הוצאה ומעבר ל-23% הרישום תלוי בהסכמה עם בעלי המניות שלה (חלוקה או חו"ז). בדעה כי המצב שונה משותפות.

66. היו"ר מציין כי המשתתף והמשתתף האחר בדעה אחת.
67. חבר הוועדה מציין כי גם בתקן חשבונאות מספר 19 וגם בהנחיה המקצועית קיים הסבר מהם מסים שוטפים. מוסיף כי מסים שוטפים הם שיעור מס כפול ההכנסה החייבת, אשר נקבעת לפי חוקי המס ולא לפי החשבונאות. מציין כי המנגנון בחוק קובע כי לחברת המעטים תותר הוצאה בגובה ההכנסה שמועברת לבעלי המניות, כלומר ההכנסה החייבת של חברת המעטים קטנה. מסכים עם חבר הוועדה האחר כי המרכיב הנוסף הוא במהות דומה לשותפות. בדעה כי אין להכיר בהוצאות מסים שוטפים על מלוא ההכנסה (100 מיליון בדוגמה של המשתתף), מאחר שהחוק קובע כי ההכנסה החייבת בדוגמה היא 90 מיליון ש"ח והמסים השוטפים בדוחות הכספיים נקבעים לפי ההכנסה החייבת הנקבעת לפי החוק. המשתתף הרביעי מסכים.
68. חבר הוועדה מציין כי העובדה שהחברה נותנת ערבות שאם בעל המניות לא ישלם, החברה תשלם אינו משנה את העובדה כי החבות היא של בעל המניות ושיעור המס הוא שיעור המס השולי של בעל המניות ולא של החברה. מוסיף כי אם החברה תשלם, הדבר דומה לניכוי מס במקור. חבר הוועדה הרביעי וחבר הוועדה האחר מסכימים.
69. חבר הוועדה האחר מציין כי זו לשון החוק. מוסיף כי הרווחיות העודפת תמוסה לפי סעיף 2.2 לפקודה, כלומר הכנסה מיגיעה אישית ולא מדיבידנד. מוסיף כי המצב דומה לשותפויות. המשתתף מציין כי מדובר רק על חלק מההכנסות בניגוד לשותפויות.
70. חבר הוועדה החמישי מציין כי חברת המעטים היא ישות שקופה בחלקה. מסכים שהטיפול החשבונאי הוא דומה לשותפויות הגז והנפט הסחירות.
71. המשתתף הרביעי מציין כי התוצאה של עמדות חבר הוועדה האחר וחבר הוועדה היא זהה רק שחבר הוועדה האחר מקביל את הטיפול לשותפויות. בדעה כי לא נדרשת ההקבלה מאחר שהחוק קובע במפורש כי ההכנסה החייבת של החברה תקטן בגובה ההכנסה המועברת לבעל המניות. חבר הוועדה החמישי טוען כי התשלום שמבוצע על ידי החברה הוא דומה לחלוקת דיבידנד.
72. המשתתף הרביעי מציין כי חבר הוועדה האחר מציין בנוסף כי הרווחיות העודפת (ה-10 מיליון בדוגמה) מהווה הכנסה מיגיעה אישית והמשמעות היא שלא חל עליה מס היסף

החדש. חבר הוועדה האחר מציין כי הדבר מצוין מפורשות בחוק והרציונל הוא שהרווחיות העודפת נובעת מיגיעה אישית של בעל המניות. חבר הוועדה הרביעי מסכים. חבר הוועדה הנוסף מסכים שמדובר על הכנסה אקטיבית.

73. המשתתף האחר בדעה כי ברמה המהותית, העסקית, הכלכלית הצעתו והצעת המשתתף הן עדיפות ויאפשרו השוואה טובה יותר בין חברות מאחר שהוצאות המס לא יושפעו מבעלי המניות. מציין כי משפטית החבות היא של בעל המניות, אך אם בעל המניות לא ישלם לחברה נוצרת חבות לתשלום. בדעה כי הצגת הוצאות המס על כל ה-100 מיליון תביא להצגה נאותה יותר.

74. המשתתף הרביעי בדעה כי לחברה אין חבות בגין הרווחיות העודפת בכל מקרה. המשתתף החמישי מסכים ומציין כי מדובר בבטחונות. המשתתף בדעה כי הניסוח בחוק אינו חד משמעי שכן החוק קובע כי רשות המסים יכולה לגבות את המס מהיחיד או מהחברה.

75. המשתתף האחר בדעה כי הצגת הוצאות המס על כל ה-100 מיליון תביא להצגה נאותה יותר שתאפשר השוואתיות בין שתי חברות שלשתיהן רווח של 100 מיליון ש"ח, אך אחת מהן היא חברת מעטים עם רווחיות עודפת והשנייה לא. המשתתף החמישי מציין כי הדבר דומה לשתי חברות עם רווח זהה כאשר אחת משלמת שכר של 1 מיליון ש"ח ואחת משלמת שכר של 10 מיליון ש"ח. המשתתף האחר מציין כי במקרה כזה ניתן גילוי לשכר לבעל שליטה. המשתתף החמישי בדעה כי גם במקרה כזה יינתן הגילוי.

76. חבר הוועדה האחר מציין כי בין אם הפעילות נמצאת בשותפות ובין אם בחברה, יש גם לכך השלכה על הוצאות המס. המשתתף האחר בדעה כי הצורה שבה קורא הדוחות הכספיים בוחן דוחות כספיים של שותפות שונה מהצורה שבה נבחנים דוחות כספיים של חברה.

77. המשתתף האחר מציין כי אם החברה משלמת עבור היחיד מס בשיעור של 50%, הצעת המשתתף היא להכיר בהוצאות מס בחברה של 23% והיתרה תוכר כחייב או כקרן הון שלילית, בהתאם להבנות בין בעל המניות לבין החברה.

78. המשתתף החמישי בדעה כי לא תיתכן הבנה בין בעל המניות לבין החברה ובעל המניות חייב את סכום המס לחברה, מאחר שאחרת מדובר בהפליה של בעלי מניות אחרים. חבר הוועדה הרביעי מסכים ומציין כי בכל מקרה אין המדובר בהוצאות מס של החברה. המשתתף החמישי מוסיף כי ייתכנו מצבים שבהם חברה תתקשר במערכת הסכמים נפרדת לשיפוי או לפיצוי של בעלי המניות, אך הם יטופלו בנפרד. מוסיף כי כל הסכם כזה דורש אישורים של עסקאות בעלי שליטה והטיפול בעסקאות כאלה יהיה במישור העסקי. מציין כי בהתאם לתיקון לחוק, לחברה אין רווחיות עודפת שכן היא מועברת לבעלי המניות אשר נדרשים לשלם את המס על הכנסתם זו וזה המישור החוקי.

79. נציג רשות המסים⁴ מציין כי החוק ברור וכי סעיף 62א(ג) קובע את המנגנון הן במישור של בעל המניות והן במישור של חברת המעטים. מוסיף כי קיימת חלופה נוספת באותו סעיף לפיה המיסוי יהיה מס חברות ומס דיבידנד. בדעה כי ההרחבות המתוארות בדיון אינן במסגרת החוק. מוסיף כי העובדה שניתן לגבות את המס הן מהיחיד והן מהחברה אינן משנות את חבות המס. מציין כי בדוגמה של המשתתף, בהנחה שחברת המעטים בתחולת הסעיף, ההכנסה החייבת של חברת המעטים היא 90 מיליון ש"ח ובגינה ישולם מס חברות וההכנסה החייבת של היחיד היא 10 מיליון ש"ח ובגינה ישולם מס שולי.
80. המשתתף מציין כי ברור ש-10 מיליון ש"ח הכנסה תיוחס ליחיד לצורך מס, אך הסוגיה היא חשבונאית. מוסיף כי השאלה היא אם מדובר בישות היברידית ויוכרו הוצאות מס על 90 מיליון ש"ח בלבד (10% יטופלו כישות שקופה) האם נכון להכיר בהכנסות אלה בדוחות הכספיים (100). מציין כי מזכיר את נושא מחירי העברה מבחינה כלכלית.
81. נציג רשות המסים שואל אם הכוונה היא שמלכתחילה לא יוכרו הכנסות של 100 מיליון ש"ח אלא 90 מיליון ש"ח. המשתתף מציין כי להבדיל משותפות, שהיא ישות שקופה לצרכי מס, רשות המסים באמצעות החוק קובעת כי הרווחיות העודפת אינה מהווה הכנסה של החברה.
82. חבר הוועדה בדעה כי זו לא הקביעה. מוסיף כי מסים שוטפים אינם סוגיה חשבונאית, אלא הם נקבעים בהתאם לחוק. מוסיף כי מסים נדחים הם סוגיה חשבונאית.
83. חבר הוועדה האחר מציין כי בהתאם להפניה של נציג רשות המסים, אין התייחסות לחברת מעטים כישות שקופה בחלקה, אלא רשות המסים למעשה טוענת כי במקרים אלה חברת המעטים היתה צריכה להגדיל את השכר לבעל המניות הפעיל מאחר שההכנסה הזו היא מיגיעה אישית ולכן מבוצעת העברה של הרווחיות העודפת לבעלי המניות. מוסיף כי לפיכך לחברת המעטים מוכרת הוצאה רעיונית וליחיד מוכרת הכנסה רעיונית מבלי שתהיה התייחסות לחברת המעטים כישות שקופה. המשתתף הרביעי מסכים ומציין כי אם היו מוכרות הוצאות שכר גבוהות יותר לא היתה נוצרת רווחיות עודפת.
84. המשתתף האחר מציין כי בהחלט ייתכן שמשולם לבעל המניות הפעיל שכר הוגן ועדיין נותרת רווחיות עודפת. שואל את נציג רשות המסים לגבי החלופה השנייה שניתנה בסעיף 62א(ג). נציג רשות המסים מציין כי חלופה אחת היא שההכנסה המיוחסת ליחיד תוכר כהוצאה של חברת המעטים (במקרה כזה ההכנסה החייבת של החברה היא 90 מיליון ש"ח (100-10) ולהכנסה החייבת של היחיד נוספה הכנסה של 10 מיליון ש"ח) והחלופה השנייה (סעיף קטן 5) היא שאם באותה שנה חולק דיבידנד לכל בעלי המניות ונוכה מס על אותה חלוקה, המס שנוכה במקור יקוזז מהמס שבעל המניות חייב בו. מציע להעביר דוגמה פשוטה לחלופה השנייה.

⁴ ההתייחסות היא לנציג או לנציגת רשות המסים

85. המשתתף האחר שואל אם החברה חילקה מתוך ההכנסה של 100 מיליון ש"ח דיבידנד וניכתה מס במקור (עבור יחידים), המס שנוכה במקור יפחית את חבות המס של היחיד בגין הרווחיות העודפת שהועברה אליו. חבר הוועדה החמישי מציין כי המשמעות היא שהמס מקטין את הרווחיות העודפת ואת חבות המס של היחיד.
86. נציג רשות המסים מציין כי הדיבידנד אינו משפיע על ההכנסה החייבת. מציין כי מהמס שחושב לפי סעיף 62א ליחיד ינוכה המס ששולם עבור החלוקה. המשתתף הרביעי מבקש דוגמה לשתי החלופות.
87. חבר הוועדה החמישי בדעה כי לפני קבלת החלטה יש להבין אם החלופה השנייה מקשרת את המס לפעולות של החברה.
88. חבר הוועדה הנוסף בדעה כי מדובר רק על ההפרש בין מס דיבידנד לבין המס השולי.
89. היו"ר מציע לקבל החלטה ולראות אם הדוגמאות של נציג רשות המסים משנות את ההחלטה בישיבה הבאה. בדעה כי המטרה היא מניעת מס כפול.
90. המשתתף החמישי מציין כי מכיוון שההכנסה היא במישור הבעלים, אין משמעות לדיבידנד מאחר שהכנסה זו תמוסה כהכנסה החייבת של היחיד ולכן ניכוי מס במקור על הדיבידנד יתקבל כזיכוי שיקזז את חבות המס של היחיד. חבר הוועדה החמישי מציין כי מדובר על מקדמה לפי המס השולי.
91. המשתתף האחר מציין כי קיים חוק עידוד התעשייה מסים לפיו חברת החזקות המחזיקה במפעל תעשייתי או בבית מלון רשאית להעלות את ההכנסה של המפעל התעשייתי או בית המלון לחברת החזקות. מציין כי במקרים אלה מוכרות הוצאות מסים במפעל התעשייתי או בבית המלון כנגד יתרת זכות של חברת החזקות, אשר נושאת בנטל המס.
92. המשתתף החמישי מציין כי מדובר רק על החזקה העולה על 60%. מוסיף כי מדובר במצב שונה. חבר הוועדה מסכים ומציין כי במקרה שהמשתתף האחר ציין מדובר על חלופה העומדת לחברה ואילו בסעיף 62א מדובר על הכנסה העוברת לבעל המניות באופן מנדטורי.
93. נציג רשות המסים מציין כי אין המדובר על חברת בית או על תאגיד שקוף ולכן הדוגמה שהובאה אינה רלוונטית. מוסיף כי המנגנון של הסעיף הוא ייחוס חלק מההכנסה של החברה ליחיד ואותה הכנסה מהווה הוצאה בחברה.
94. היו"ר שואל אם קיימת תמיכה בעמדה לפיה יש להכיר בהוצאות מסים על ההכנסה בחברת המעטים גם על ההכנסה המועברת ליחיד. היו"ר מסכם כי אין תמיכה בעמדה זו.

95. היו"ר מציין כי עמדת הוועדה המקצועית היא שהמסים השוטפים בחברת המעטים יוכרו לפי ההכנסה החייבת שלה (כלומר, בניכוי ההוצאה שהותרה בניכוי בגובה ההכנסה שהועברה לבעל המניות).
96. היו"ר שואל אם נדרשת התייחסות בהנחיה המקצועית לאור העובדה שמדובר בפקודת מס הכנסה אשר קובעת את ההכנסה החייבת. חבר הוועדה האחר משיב כי פרסום אמירה כזו הוא חשוב כדי ליצור בהירות שהחלופה של הכרה בהוצאה כנגד קרן הון אינה מקובלת.
97. היו"ר מציע לקבוע בקצרה "באשר לסעיף 62א, הוצאות המסים בחברה יוכרו לפי ההכנסה החייבת של החברה (בניכוי ההכנסה שנזקפה לבעלי המניות)". **מוסכם על הנוכחים.**
98. חבר הוועדה מציין כי יצירת מסים נדחים היא בגין הפרשים זמניים. מוסיף כי תיתכן טענה שיש היפוך מסוים של הפרשים, אך לא במישור החברה. מציין כי מבחינת שיעור המס, למרות ששיעור המס האפקטיבי הוא נמוך מ-23%, מסים נדחים נמדדים לפי שיעור מס סטטוטורי. מציין כי יש להתייחס להכנסה המועברת לבעל המניות כהכנסה פטורה בחברה או כניכוי נוסף. בדעה כי לא תהיה לכך השפעה על המסים הנדחים.
99. חבר הוועדה האחר מסכים ומציין כי בהתאם לסעיף 62א(ג) למעשה החברה היתה צריכה לשלם לבעל המניות שכר נוסף לבעלי השליטה ולכן שיעור המס הוא שיעור מס סטטוטורי. המשתתף הרביעי מסכים ומציין כי זו הסיבה שההכנסות עדיין צריכות להיות מוצגות בדוחות הכספיים של החברה (למרות שחלק מהרווח מיוחס לבעל המניות) והוצאות המסים צריכות להיות מוכרות לפי ההכנסה החייבת.
100. המשתתף מסכים עם חבר הוועדה האחר לגבי הרציונל של סעיף 62א. בדעה כי יש קשר לסוגיות שונות של מחירי העברה וייתכן כי יש לשקף זאת. מסכים כי מדובר על הוראת חוק. המשתתף החמישי מציין כי אם החברה קובלת על קביעה של רשות המסים, יש לה דרכים לערער על הקביעה, אך כל עוד החברה לא פעלה בדרכים אלה הקביעה של רשות המסים היא חלוטה ואלו הן התוצאות של החברה (גם במחירי העברה).
101. המשתתף מציין כי הבעיה היא שאם החברה תחליט בדוגמה לשלם דמי ניהול או בונוס לבעלי המניות הפעילים של 10 מיליון ש"ח אז שיעור המס האפקטיבי יהיה 23% ולעומת זאת אם החברה לא תשלם דמי ניהול או בונוס של 10 מיליון אז שיעור המס האפקטיבי יהיה נמוך יותר. בדעה כי התוצאה מוזרה.
102. המשתתף הרביעי מציין כי עולה שאלה במישור החשבונאות – מה ההצדקה להכיר בהוצאה בדוחות הכספיים. חבר הוועדה בדעה כי אין הוצאה מבחינת החשבונאות, אלא רק לצרכי מס. המשתתף הרביעי מסכים. היו"ר מציין כי מס הכנסה יכול לקבוע כי קיים ניכוי נוסף או הוצאה לא מוכרת וקביעות אלה אינן משנות את ההכנסות וההוצאות שמוכרות בחברה,

מלבד הוצאות המסים. מוסיף כי במקרים רבים שיעור המס האפקטיבי לא יהיה שיעור מס חברות.

103. חבר הוועדה החמישי מציין כי ביאור המס התיאורטי מטרתו להסביר את הפער בין שיעור המס האפקטיבי לבין שיעור המס החל. מוסיף כי החוק מוסיף הוצאה מוכרת לחברת מעטים. המשתתף הרביעי מסכים.

104. **היו"ר מסכם כי הוועדה המקצועית בדעה שאין השפעה על המסים הנדחים.**

105. חבר הוועדה החמישי מציין כי לעניין דוחות ביניים, יש להביא בחשבון את הצפי בדומה להחלטה שהתקבלה לגבי דוחות ביניים לגבי סעיפים 81א-81. חבר הוועדה מסכים.

106. **היו"ר מסכם כי הוועדה המקצועית בדעה שבדוחות ביניים יש להביא בחשבון את הצפי לרווחיות עודפת שבגינה תותר בניכוי הוצאה נוספת לצרכי מס בראייה שנתית.**

107. צדיק מציינת כי יחד עם חבר הוועדה תנסח את ההחלטות שהתקבלו והנוסח יובא לאישור בישיבה הבאה ב-11.3.25.

108. המשתתף האחר מבקש לראות את הדוגמאות. חבר הוועדה החמישי מסכים אם אכן מדובר על מקדמה על חשבון המס של היחיד. היו"ר מציין כי אם ההבנה תשתנה כתוצאה מהדוגמאות, ההנחיה המקצועית תתוקן.

109. חבר הוועדה האחר מציין כי בישיבה הקודמת הוחלט על פיצול ההנחיה המקצועית לחלק שדחוף יותר לעניין הדוחות הכספיים לשנת 2024 ולטיפול בדוחות ביניים ובשנת 2025 ואילך. שואל אם הפיצול נדרש עדיין. צדיק משיבה שניתן לפרסם את ההנחיה המקצועית במלואה ביום שלישי ה-11 במרס.

110. היו"ר שואל אם ההנחיה המקצועית צריכה לעבור תקופת הערות של רשות ניירות ערך ולשכת רואי חשבון. חבר הוועדה מציין כי ניתן להעביר טיוטה של ההנחיה המקצועית ולתת תקופת הערות קצרה של שבועיים. היו"ר מציין כי פרסום ההנחיה המקצועית ידחה בעקבות כך. צדיק שואלת את נציג הרשות לניירות ערך אם ניתן לקבל הערות בתוך שבוע.

111. היו"ר מציע לוותר על תקופת הערות לאור הדחיפות של פרסום ההנחיה המקצועית. שואל את נציג הרשות לניירות ערך אם תהיה התנגדות של רשות ניירות ערך. נציג הרשות לניירות ערך מציין כי יבדוק ויעדכן עד הישיבה הבאה.

112. **היו"ר נועל את הישיבה.**